

Evangelí del present diumenge

(Sant Mateu, 20, 1-16).

En aquell temps, digué Jesús als seus deixebles aquesta paràbola: «El regne dels cels és semblant a un pare de família que sortí a trenc d'alba, a llogar treballadors per a la seva vinya. Fet contracte amb els treballadors d'un denari per dia, els envià a la seva vinya. I havent sortit prop de l'hora de tèrcia, veié a altres que estaven desvagats a la plaça, i els digué: «Aneu també vosaltres a la meva vinya i us daré lo que siga just.» I ells se n'hi anaren. Altra vegada sortí envers l'hora de sexta i la de nona: i feu lo mateix. Per allà a l'hora onzena, sortí i en trovà d'altres que s'hi estaven i els hi diu: «¿Cóm és que us esteu aquí sense fer res en tot el dia?» «Es que ningú ens ha llogat», li responen. «Aneu també vosaltres a la meva vinya, els diu. Quan arribà la vesprada, diu l'amo de la vinya al seu majordom: «Crida els treballadors i paga'ls el jornal, començant desde els últims als primers. Havent doncs, arribat els qui havien vingut prop l'hora onzena, varen cobrar cadascú un denari. Més en arribar també els primers, pensaren que haurien de cobrar més: i ells també rebereu cadascú un denari. I en pendre'l murmuraren contra el propietari, dient: «Aquets darrers treballaren una hora i els has fet iguals a nosaltres, que hem soportat el pes del dia i de la calor.» Mes ell responent a un d'ells, digué: «Amic, no et faig cap tort, ¿per ventura no has pactat amb mi per un denari? Pren lo que és teu, i veste'n; jo vull donar-li a aquest últim tant com a tú. ¿Es que no puc fer de lo meu lo que vull? ¿o el teu ull serà maliciós, per que jo soc bo? Així els darrers seran els primers i els primers els darrers. Pulg són molts els cridats i pocs els elegits».

COMENTARI.—Déu Nostre Senyor, a tothom crida a treballar la vinya de l'ànima, això és, a santificar-se. A uns ja els crida en la infantesa, com cridà a sant Josep, sant Lluís, santa Teresa de l'Infant Jesús, i tants altres. A molts els crida en la joventut i entre altres trovem a sant Pau, sant Agustí, santa Maria Magdalena. Altres, en fi, els crida en els darrers dies de la vida i fins alguns en les estremituts de l'agonia, com a sant Dimas, el bon lladre. Déu a tothom crida, i vol que de seguit s'haver sentit la seva veu, es posin els homes a treballar. I tú, cristià, no has sentit mai la veu de Déu que et parlés al cor? i l'has deixat passar sens aprofitar-te'n? No ho feren pas així els sants; procura d'aquí en avant estar ben disposat a seguir les inspiracions de Déu, tal com resa l'Iglésia en l'invitatori. «Avui si sentiu la veu del Senyor, no obduriu els vostres cors.»

PATRÓ DE LA SETMANA

La Purificació de Maria Santíssima

Manava la llei de Moisés, que totes les mares, quan el filllet complia els quaranta dies, el presentessin al temple. I encare que la Verge Maria no estava obligada a aquesta llei, per que havia concebut per obra del Esperit Sant, hi anà lliurement amb sant Josep i el nen Jesús. Sortiren demati de Betlem, i al cap de dues hores de camí arrivaren a Jerusalem. Entraren al Temple, i a la porta de les Oblacions, entregaren al Sacerdot un parell de colomins o tortres, que era el rescat que havien de pagar els pobres. El sacerdot damunt l'altar matà un dels colomins, i amb la sang aspergí l'ara de l'altar i la Verge Maria, i encemà l'altre colomí. Mentrestant sant Josep i la Verge Maria feien la seva oració en les grades de la Porta de Nicanor del Claustre de les dones.